

ἀνατροπέας καὶ πολλὰ τούτων ἀτοπώτερα λέγοντες καὶ
 νομίζοντες τέλος ἐπὶ τὰς ἐννοίας ἐρρύησαν, ὡς δὴ τινα σύγ- B
 χυσιν καὶ ἀναδασμὸν αὐταῖς ἐπάγοντας τοὺς ἐκ τῆς Ἀκα-
 δημείας. εἰτά τις εἶπεν αὐτῶν ὡς οὐκ ἀπὸ τύχης ἀλλ' ἐκ
 5 προνοίας θεῶν νομίζοι μετ' Ἀρκεσίλαον καὶ πρὸ Καρνεά-
 δου γεγονέναι Χρῦσιππον, ὧν ὁ μὲν ὑπῆρξε τῆς εἰς τὴν
 συνήθειαν ὑβρεως καὶ παρανομίας ὁ δ' ἤνθησε μάλιστα
 τῶν Ἀκαδημαϊκῶν. Χρῦσιππος γοῦν ἐν μέσῳ γενόμενος
 ταῖς πρὸς Ἀρκεσίλαον ἀντιγραφαῖς καὶ τὴν Καρνεάδου δει-
 10 νότητα ἐνέφραξε, πολλὰ μὲν τῇ αἰσθήσει καταλιπὼν ὥσπερ
 εἰς πολιορκίαν βοηθήματα, τὸν δὲ περὶ τὰς προλήψεις καὶ
 τὰς ἐννοίας τάραχον ἀφελὼν παντάπασι [καὶ] διαρθρώσας C
 ἐκάστην καὶ θέμενος εἰς τὸ οἰκεῖον· ὥστε καὶ τοὺς αὐθις
 ἐκκρούειν τὰ πράγματα καὶ παραβιάζεσθαι βουλομένους
 15 μηδὲν περαίνειν ἀλλ' ἐλέγχεσθαι κακουργοῦντας καὶ σοφι-
 ζομένους. ὑπὸ τοιούτων ἐγὼ λόγων διακεκαυμένος ἔωθεν
 σβεστηρίων δέομαι, καθάπερ τινὰ φλεγμονὴν ἀφαιρούντων
 τὴν ἀπορίαν τῆς ψυχῆς.

2. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΣ. Ὅμοια πολλοῖς ἴσως πέπονθας.
 20 εἰ δ' οἱ ποιηταί σε πείθουσι, λέγοντες ὡς ἐκ θεῶν προ-
 νοίας ἀνατροπὴν ἔσχεν ἢ παλαιὰ Σίπυλος τὸν Τάνταλον
 κολαζόντων, πείθου τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐταίροις, ὅτι καὶ
 Χρῦσιππον οὐκ ἀπὸ τύχης ἀλλ' ἐκ προνοίας ἠφύσις ἤνεγ- D
 κεν, ἄνω τὰ κάτω καὶ τοῦμπαλιν ἀνατρέψαι δεομένη τὸν
 25 βίον· ὡς οὐ γέγονε πρὸς τοῦτο τῶν ὄντων οὐδεὶς εὐφυ-
 ἔστερος, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Κάτων ἔλεγε περὶ Καίσαρος <πλήν>
 ἐκείνου μηδένα νήφοντα μηδὲ φρονοῦντ' ἐπὶ συγχύσει τῆς
 πολιτείας τοῖς δημοσίοις προσελθεῖν πράγμασιν, οὕτως